

01

02

01 No Dog, No Life! by Sou Fujimoto for Boston Terrier

02 Mobile Home for Shiba by Toyo Ito for Shiba

03 Beagle House Interactive Dog House by MVRDV (Elien Deceuninck / Mick van Gemert) for Beagle

04 Paramount by Konstantin Grcic for Toy Poodle

05 Papier Papillon by Shigeru Ban for Papillon

'Sincere' is a strange choice of adjective to pair up with architecture and has the effect of making one instantly think of the opposite. If a little cynicism should crop up in my mind about this project, it is because there is, for one thing, something extravagant about the idea of an architecture for dogs, not to mention the line-up of such architectural luminaries this project was able to gather together. Is it really 'sincere' or is it another vehicle for star architects and designers to flaunt their styles and get some attention, as after all, who can resist being taken in by all this adorableness (and even we couldn't resist sharing)?

Why, for instance, does Shigeru Ban's signature 'made-for-disaster' paper tubes – here shrunk to a plastic wrap tube incarnation – get turned into undulating partitions? What exactly are they for? Ban suggests 'You can make a bed, a swing, a maze-like environment, even a chair or table for yourself.' Actually, perhaps the question should be: Who are they for? And otherwise sensible and highly-talented designers like Sou Fujimoto comes up with a skeletal, gridded doghouse that would probably make for a cute piece of furniture for holding household items such as pot plants, books and the like but does nothing to provide a snug shelter for the inhabitant for which it is intended. Then he proclaims this will 'project a new

relationship between humans and dogs' –! Or take Kengo Kuma's 'mountain', which looks like a mini version of student pavilions you find outside an architecture school in London's Bloomsbury, and you can't help but wonder at how Kuma has exceeded even those in adhering to 'function follows form'.

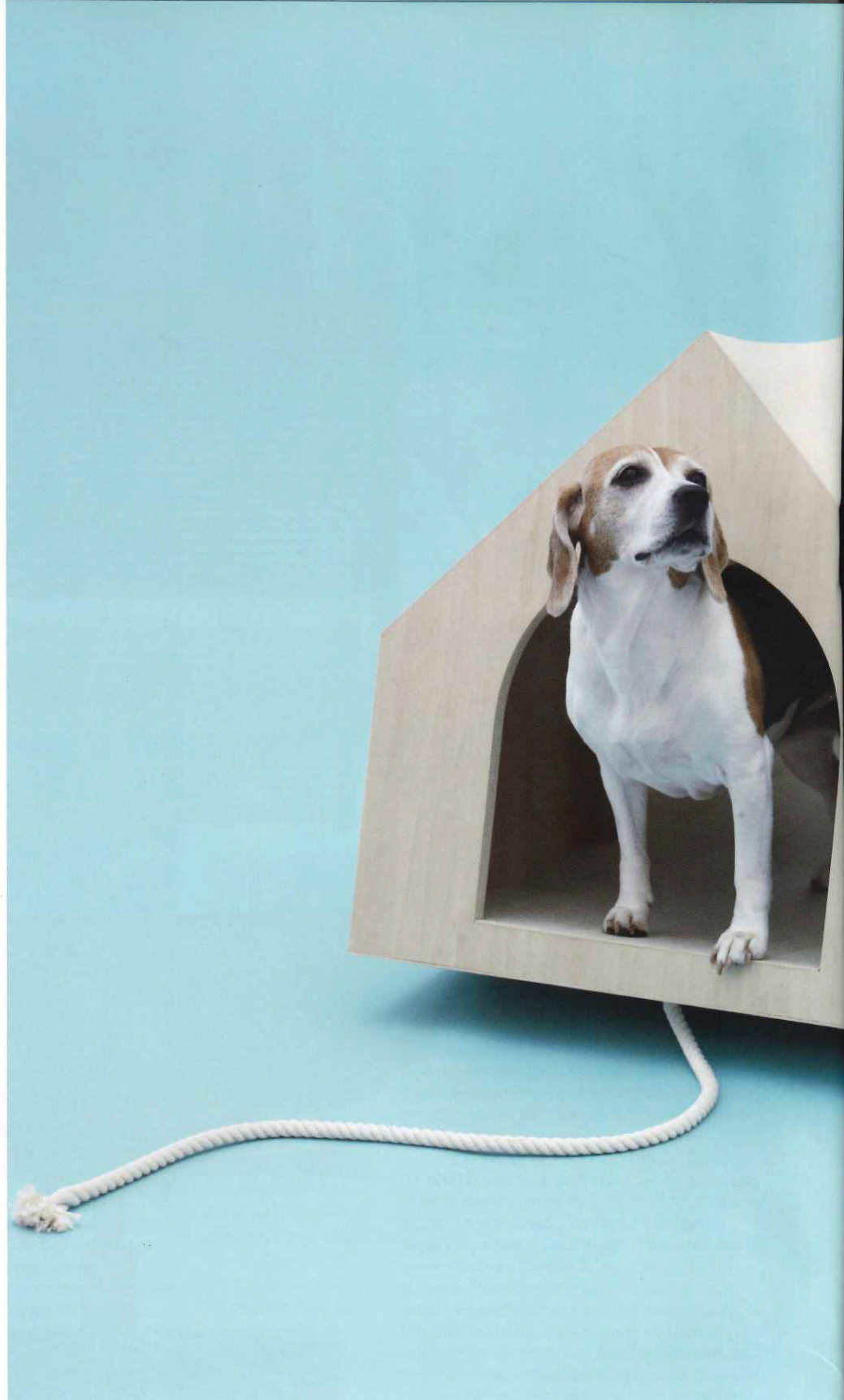
One senses that not everyone is wholly uncritical of the enterprise, Konstantin Grcic, for example, offers an ironic take in the form of a vanity mirror for poodles, in reference to the Mirror Test that tests the self-awareness of animals, research says that dogs do not have this faculty, but some poodle owners are claiming otherwise. Thus this ambiguous piece for a breed of dogs known for its intelligence, for which Grcic says 'leads to only one logical call: poodles for president!' And, indeed, the other conclusion: architecture for dogs! Elien Deceuninck and Mick van Gemert of MVRDV in their statement, go as far as acknowledging that 'There is no such a thing as architecture for dogs; dogs live in people's architecture, and according to the owners' choices,' but then ignore their own protest and go on to offer up a design anyways.

Out of this jamboree of architectural follies and rampant anthropomorphism, plaudits go to Toyo Ito and Hiroshi Naito, who have created the most sober designs and which might actually be of

some real use to our canine friends. Ito offers a stroller for taking old dogs out for a wander, while Naito created a cooler in remembrance of his own Spitz who died at the ripe old age of 16 and who used to get extremely uncomfortable in the summer as Naito's house was without air-conditioning. It's particularly interesting to note that these are probably the most boring designs of the lot visually, and yet the most functional and relevant.

Kenya Hara in his own design – a platform that dogs can climb up to stand eye-to-eye with human adults of a certain height – broaches an interesting aspect that could arise out of this project, namely that of scale, especially in terms of non-human ones when from the Vitruvian Man to Le Corbusier's Modulor, architecture is embedded with the imprint of the human figure. Hara's offering is similar in thought to a trend in contemporary house design, of creating stairways (with lower rises) for dogs (because, you know, they have shorter legs, nevermind that they don't walk the way we do), and are both equally simplistic in their approaches.

The question is this: why did this 'sincere' architecture for dogs not entertain briefs like urban interventions for stray dogs or more sympathetic cage design for when they need to be confined? The answer is probably that Architecture for Dogs

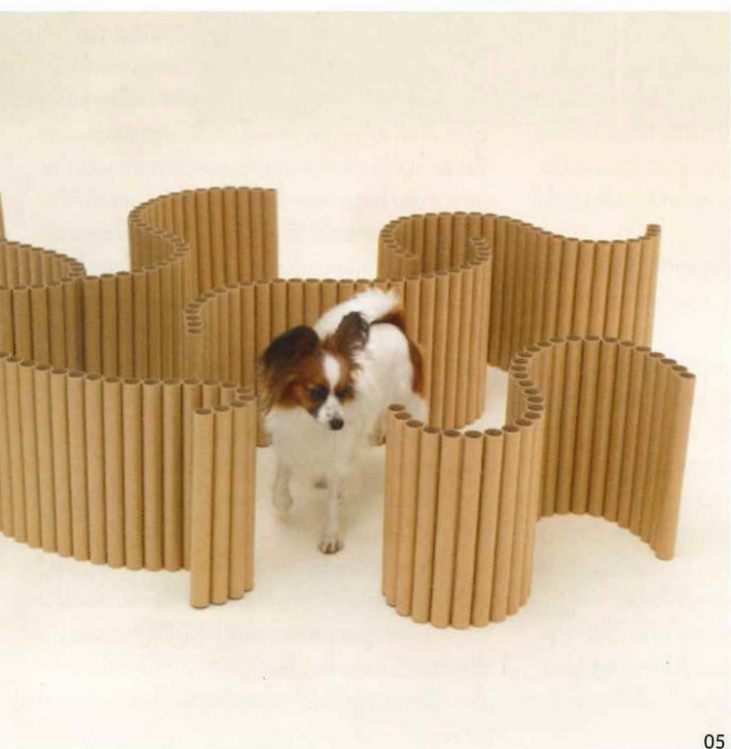
04

Are they Sirius?

World class architects have made exclusive designs to bring a new kind of joy in the relationship between dogs and humans.

Text Natre Wannathepsakul
Photo Hiroshi Yoda

03

05

is first and foremost a business, with all that that entails. A company founded by Kenya Hara with the backing of Imprint Venture Lab, it is according to its official description, 'a multi-tiered business strategy that incorporates cultural exhibitions, online interactivity, and the future integration of a traditional retail component'. To kickstart this enterprise, there is the impeccable www.architecturefordogs.com, also by a star (web) designer, Yugo Nakamura. From here, anyone can download the blueprint of each structure for free and build it for themselves, it is then hoped that you will want to share your efforts for your pets for all to see and so upload images and spread them about and garner attention for the project in the process. The first exhibition has taken place in Miami on 5th December 2012, and by spring of 2013, flat-packed versions of all 13 objects will be rolled out and distributed across the globe (this time not for free) and a book has been planned for later in the year.

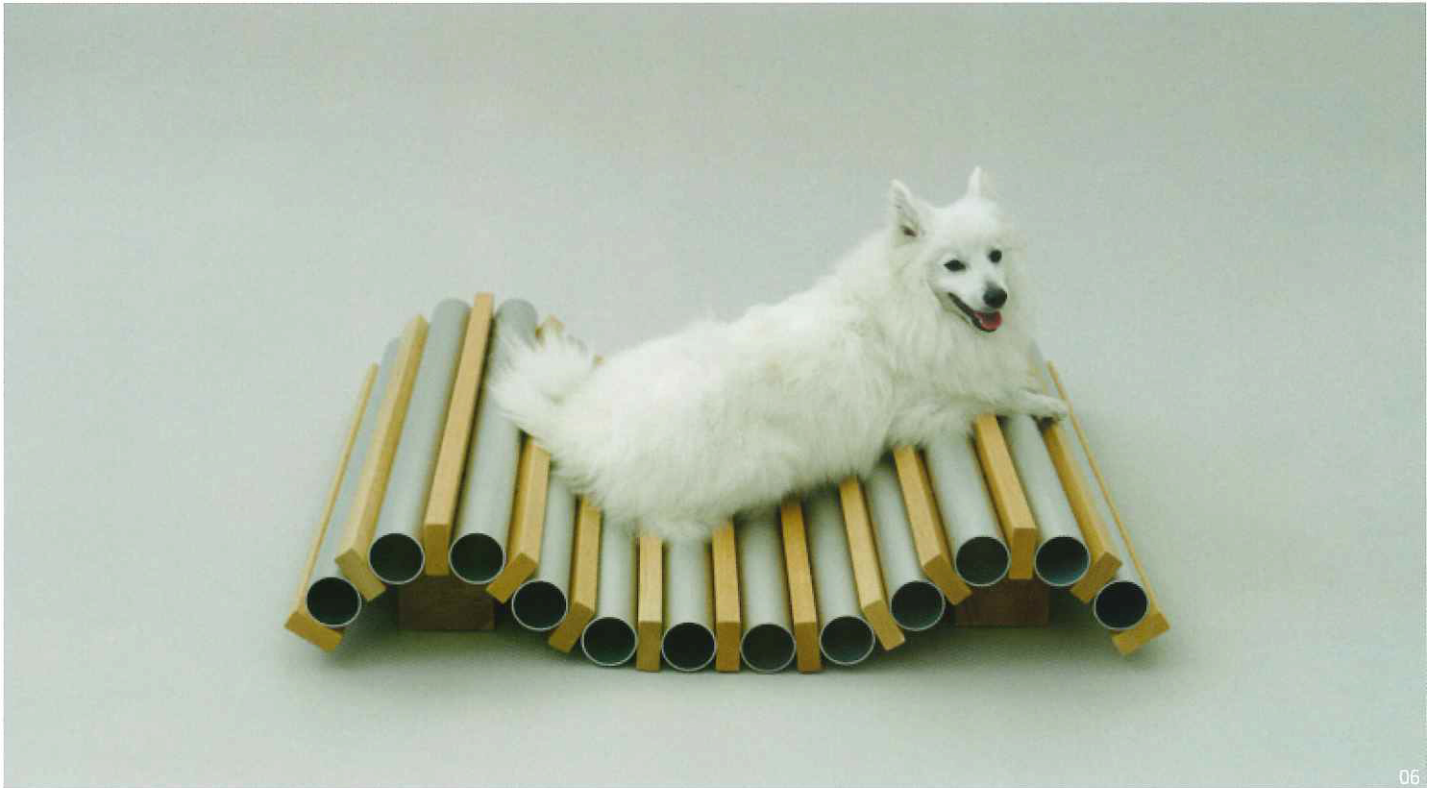
Architecture 'for Dogs' is highly debatable, and for most of its designers, undeniably gratuitous. ■

i Architecture for Dogs
architecturefordogs.com

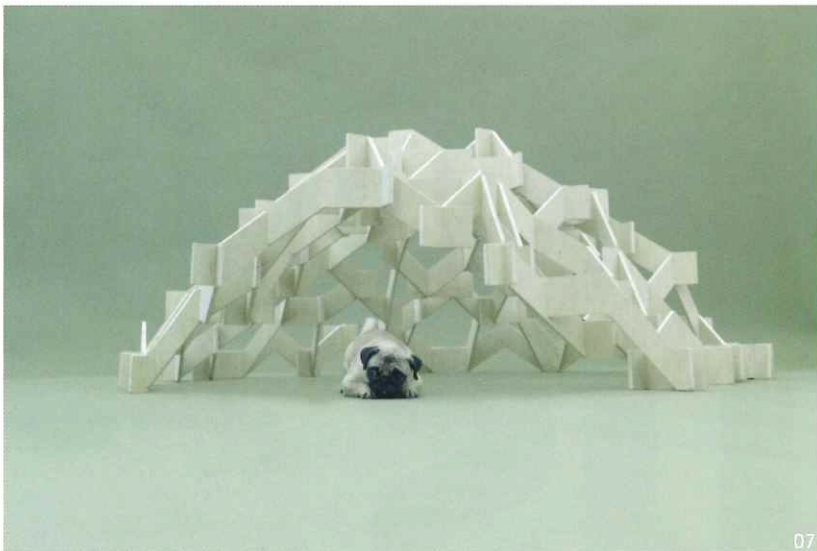
■ คำว่า 'จริงใจ' เป็นคำที่ใช้ขยายความหรือพูดถึงสถาปัตยกรรมแล้วออกจะฟังดูแปลกๆ สักหน่อย แล้วก็ยังทำให้คิดไปในทางตรงกันข้ามอีกต่างหาก เราอดสงสัยหรือตั้งคำถามไม่ได้ เมื่อเห็นโปรเจกต์ 'Architecture for Dogs' นี้ เพราะอย่างแรกเลย สถาปัตยกรรมสำหรับสุนัขเป็นไอเดียที่ฟังดูออกจะเวอร์อยู่ไม่น้อย แง่มงานนี้ยังรวมเอาเหล่าบรรดาสถาปนิกระดับดาราทั้งหลายเรียงหน้ากันมาออกแบบอีกต่างหาก เลยทำให้อดสงสัยไม่ได้ว่ามันเป็นโปรเจกต์ที่จริงจัง จริงใจ หรือเป็นแค่อีกโปรเจกต์ที่เชิญสถาปนิกดังๆ มาปล่อยของแล้วก็อาศัยชื่อเสียงและความสนใจ เพราะยังไม่ง้อ ความน่ารักของน้องหมา ก็ขายได้อยู่แล้ว (ขนาดเราจะต้องเอามาลงเลย!)

ยกตัวอย่างเช่น ทำไม้ทอกระดาดที่ Shigeru Ban ได้เคยนำเสนอว่าเป็นวัสดุที่เหมาะสมสำหรับสถานที่ที่เพิ่งเกิดภัยพิบัติจึงถูกนำมาใช้ในงานนี้ในรูปแบบของแกนของพลาสติกสำหรับท่อของที่ใช้กันในครัวและเอามาจัดเรียงต่อกันเป็นฉากกันสเปซสำหรับน้องหมา Ban ยังบอกด้วยว่า '(แค่เพิ่มหลอด 2 เส้น) คุณสามารถดัดแปลงแผงท่อพวกนี้เป็นเตียง ซึ่งซ้ำ นั้งแบบขวางกต หรือแม้แต่ทำเก้าอี้หรือโต๊ะได้ด้วยตัวเอง' คำถามก็คืองานนี้ทำให้สำหรับ 'ใคร' กันแน่ ในขณะที่สถาปนิกมากความสามารถอย่าง Sou Fujimoto ออกแบบโดยใช้โครงกริดเหล็กโปร่งๆ ทำเป็นฟอรัมบ้านหมา ซึ่งก็

田

06

07

08

สามารถจัดวางของตกแต่งใดๆ ได้อย่างกระด้างต้นไม้หรือหนังสือ แต่กลับไม่มีหลังคาหรือองค์ประกอบอะไรที่ให้ความอบอุ่นของบ้านกับน้องหมาอย่างที่น่าจะเป็นซะเลย แกรม Fujimoto ยังพูดถึงคอนเซ็ปต์ของเขาว่าเป็น 'การนำเสนอความสัมพันธ์ใหม่ระหว่างคนกับหมา' หรืออย่างงานชื่อ 'Mount Pug' ของ Kengo Kuma ที่ดูคล้ายกับพาวลิเลียนของนักศึกษาสถาปัตย์ในลอนดอนที่มีให้เห็นกันบ่อยๆ แถวๆ Bloomsbury ก็ทำให้อดคิดไม่ได้ว่าทำไมงานนี้ Kuma กลายเป็นคนที่ทำงานแบบ 'function follows form' ซะยิ่งกว่าใครเพื่อน

แต่ก็ไม่ใช่ว่าทุกคนที่เสนองานออกแบบในโปรเจกต์นี้โดยไม่มีแนวคิดเชิงวิจารณ์หรือสาระที่ต้องการสื่อผ่านงานออกแบบ Konstantin Grcic นำเสนอไอเดียกระแทบกระเทียบผ่านรูปฟอร์มของกระจกส่องมองตัวเองสำหรับหมาพูดได้ โดยอ้างอิงการทดสอบของนักประสาทวิทยาเกี่ยวกับการรับรู้ตัวเองจากกระจกเงาของสัตว์ต่างๆ ที่เรียกว่า Mirror Test ซึ่งผลวิจัยระบุว่าสุนัขไม่มีความสามารถในการรับรู้ แม้ว่าเจ้าของหมาพูดได้หลายๆ คนจะออกมาคัดค้านไม่เห็นด้วยกับผลการวิจัยนี้ก็ตาม งานออกแบบที่สามารถตีความได้หลายแง่มุมของ Grcic ให้กับหมาพูดได้ ที่ว่ากันว่าเป็นหมาพันธุ์ที่สุดจะแสนรู้นี้ จึงไม่มีอะไรจะเหมาะไปกว่าที่ Grcic ให้ความเห็นติดตลกไว้ว่า 'คงจะต้องสตูดิโอตั้งๆ ว่า พูดได้ลงจริงไหม?' งานอีกชิ้นที่น่าสนใจและเป็นบทสรุปที่ดีสำหรับ Architecture for Dogs เป็นของ Elien Deceuninck และ Mick Van Gemert จาก MVRDV ก็คือสิ่งที่พวกเขาเขียนในถ้อยแถลงว่า 'มันไม่มีหรอกสถาปัตยกรรมสำหรับสุนัขนะ สุนัขอาศัยอยู่กับสถาปัตยกรรมของคน แล้วแต่ว่าเจ้าของของมันจะเลือกอยู่แบบไหน' ฟังดูเหมือนไม่เห็นด้วยกับ

- 06 Dog Cooler by Hiroshi Naito for Spitz
- 07 Mount Pug by Kengo Kuma for Pug
- 08 D-Tunnel by Kenya Hara for Teacup Poodle

บรีฟ แต่พวกเขาก็มีงานออกแบบมาร่วมด้วยอย่างที่เราเห็น นอกจากกลุ่มที่ออกแบบสถาปัตยกรรมจัดๆ ยังมีงานของ Toyo Ito กับ Hiroshi Naito ที่ต้องขอบบมือตั้งๆ ให้ Ito กับ Naito ได้เสนองานออกแบบที่ไม่หิวหาวแต่เป็นงานที่น่าจะใช้จริงได้ดีที่สุดสำหรับบรรดา น้องหมาที่น่ารักของเรา Ito ออกแบบรถเข็นที่เราสามารถพาหมาอายุมากออกไปเดินเล่นข้างนอกกับเราได้ ส่วน Naito ออกแบบชุดทำความเย็นให้กับหมา เพื่อระลึกถึง Pepe หม่าพันธุ์ Spitz ของเขาเองที่ตายไปตอนที่มันแก่มากแล้ว ด้วยอายุ 16 ปี Pepe เคยอยู่อย่างยากลำบากในช่วงฤดูร้อนของญี่ปุ่นเพราะบ้านของ Naito ไม่ได้ติดแอร์ งานของทั้งสองอาจจะดูภายนอกเหมือนเป็นดีไซน์ที่น่าเบื่อ แต่มันกลับเป็นงานที่ตรงประเด็นและใช้งานได้ดีที่สุด

ส่วนงานของ Kenya Hara ภัณฑารักษ์ของโปรเจกต์นี้เองเป็นแท่นยกระดับที่สุนัขสามารถปีนขึ้นไป และยืนในระดับเดียวกับสายตาคอน งานของ Hara มีประเด็นที่น่าสนใจในเรื่องของสเกล โดยเฉพาะกับสเกลที่ไม่ได้เป็นสเกลของมนุษย์อย่างที่สถาปนิกและนักออกแบบอย่างเราๆ คำนึง เพราะแต่ไหนแต่ไรมาสถาปัตยกรรมเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กับสเกลมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็ขนาดสวนของ Vitruvian Man หรือ Modulor ของ Le Corbusier งานของ Hara ยังมีไอเดียคล้ายกับเทรนด์ของบ้านร่วมสมัยในเวลานี้ที่ชอบทำบันไดเตี้ยๆ ให้กับสุนัขเอาไว้เดินขึ้นลงในบ้าน ซึ่งเป็นไอเดียที่ดูง่ายเกินไปนิด

ประเด็นที่ทำให้เราอดตั้งคำถามไม่ได้ ก็คือทำไมโปรแกรมหรือโจทย์ให้ออกแบบสถาปัตยกรรมสำหรับสุนัขที่บอกว่า 'จริงใจ' นี้ถึงไม่มีเรื่องที่ยิ่งไปถึงประเด็นระดับของเมืองหรือสังคม อย่างเช่น การทำบ้านให้

บรรดาสุนัขจรจัด หรือถ้ามันจำเป็นจะต้องมีการจำกัดพื้นที่ของสุนัขจริงๆ แล้ว เป็นไปได้ไหมที่จะออกแบบบ้านหรือที่อยู่ของมันเป็นที่เอื้ออาทรกับสุนัขมากกว่าที่เป็นอยู่ บางทีคำตอบอาจจะเป็นเพราะว่าโปรเจกต์สถาปัตยกรรมสำหรับสุนัขนี้เป็นเรื่องของธุรกิจมากกว่าอย่างอื่น ถ้าดูจากทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง บริษัทธุรกิจที่ก่อตั้งโดย Kenya Hara ที่มี Imprint Venture Lab หนุนหลังอยู่ทำโปรเจกต์นี้โดยวางกลยุทธ์ทางธุรกิจให้มีกิจกรรมหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นนิทรรศการ กิจกรรมออนไลน์ และในอนาคตยังมีส่วนที่เป็นร้านค้าปลีก และในตอนนี้ก็เปิดตัวกันด้วยเว็บไซต์ www.architecturefordogs.com ซึ่งออกแบบโดยนักออกแบบเว็บระดับตาราเช่นเดียวกันอย่าง Yugo Nakamura ซึ่งก็เป็นเว็บที่ทำออกมาได้ดีทีเดียว และในขณะนั้นเว็บไซต์ก็เปิดให้ดาวน์โหลดแบบก่อสร้างของงานออกแบบทั้งหมดนี้ได้ฟรีๆ เพื่อเอาไปสร้างหรือประกอบกันได้ด้วยตัวเอง พร้อมกับยังเชิญชวนให้เอาไปสร้างให้น้องหมาของคุณแล้วส่งรูปมาแชร์กันในเว็บให้คนอื่นดู ได้เห็นกันด้วย ในส่วนนิทรรศการ 'Architecture for Dogs' ได้จัดแสดงครั้งแรกไปแล้ว ในงาน Design Miami เมื่อต้นเดือนธันวาคมที่ผ่านมา และประมาณกลางปี 2013 แบบทั้งหมด 13 ดีไซน์นี้ก็จะมีวางจำหน่ายไปทั่วโลกในรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ knock-down นอกจากนั้นยังมีหนังสือตามมาในปลายปีหน้าด้วย

'Architecture for Dogs' หรือสถาปัตยกรรม 'เพื่อสุนัข' เป็นโปรเจกต์ที่มีประเด็นที่ชวนให้ตั้งคำถามหรือชวนถกเถียงอยู่มากทีเดียว และคำถามที่เราอยากถามนักออกแบบหลายๆ คนที่ออกแบบในโปรเจกต์นี้มากที่สุด ก็คือมันเป็นงานที่ทำเพื่อสุนัข หรือเพื่อสนองตัวเองกันแน่ ■